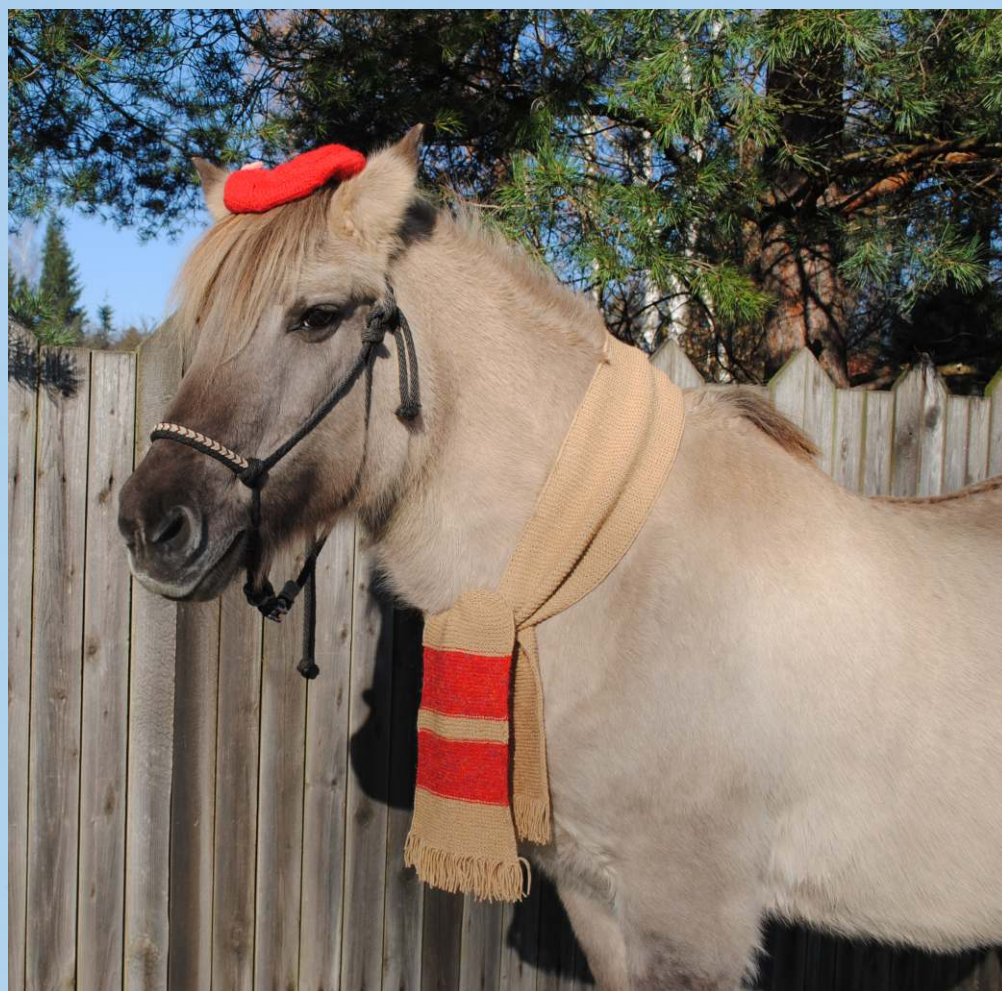

Vzpomínka na Jasavu * 10. 4. 1986

Rok 2014 byl bohužel poslední, ve kterém se naše nejstarší kobyłka Jasava účastnila akcí sdružení a věnovala se klientům. Obzvláště děti ji milovaly a ona milovala je. Byla velice tvrdá k sobě – nedávala na sobě znát své bolesti a obtíže – a velice něžná a milá k lidem. Spolehlivě sloužila nejmenším dětem k nejrůznějším hrám, čištění, česání, koupání, vodění, mazlení a prvnímu seznamování. Ti, kdo se báli jejích větších kamarádů, našli v sobě odvahu právě v kontaktu s Jasavou a své první krůčky v péči o koně či práci s nimi prožívali pod jejím trpělivým a laskavým vedením. Vypadala jako plyšový koníček, ale byla kůň do nepohody, skromný a houževnatý. Všichni si zamilovali její veliké, tmavě orámované moudré oči, sametový nos, kterým tak ráda jemně zkoumala dětské tvářičky a dávala „pusu“, krásně vybarvená huňatá ouška, melírovanou hřívu i ohon jako stvořené k různým kadeřnickým kreacím, neobvyklé zbarvení s úhořím pruhem a zebrováním na nohou i neuvěřitelně hustý hebký zimní kožíšek, který tolik lákal ke hlazení. Byla kamarádká, společenská a zvědavá, moudrá a vyrovnaná a mnoho nás naučila. Jsem velice vděčná za možnost prožít s ní celý její život a vděčíme jí vlastně i za existenci našeho sdružení – tato malá kobyłka nám dělala velkou radost a my jsme chtěli, aby přinášela radost i jiným lidem. Milovala život a dokázala jej naplno prožít. Naplňovala radostí mnoho lidí a dodávala jim odvahu, byla jejich kamarádkou a důvěrníci. Rozhodla se odejít z tohoto světa 1. února 2015, ve věku téměř 29 let. Se všemi svými blízkými se důstojně rozloučila a byla velmi statečná. Děkujeme Ti, Jasulko, za všechnu lásku a trpělivost a přejeme Ti, aby ses mohla bezstarostně volně toulat se stádem po zelených nebeských pastvinách.

Všem, kteří nám pomáhali v nelehkém posledním období Jasulčina života, velice děkujeme.

Alice Walaská

